

Trúbenia časť I.

K hľadaniu proroctva v histórii nám pomôžu nasledovné fakty:

1. Podľa Zj 1,19 Ján vo svojom videní zaznamenáva udalosti v našom letopočte;
2. Úvodná časť ôsmej kapitoly hovorí o skončení doby milosti a prichádzajúcom súde;
3. V posolstve do Tyatír nachádzame varovanie pred súdom nad smilnicou a tými, s ktorými smilnila. Jej súdu sa venujú neskoršie kapitoly zjavenia Jána.

Naplnenie proroctva o súde nad Rímom ako partnerom smilnice nachádzame v trúbeniach. Budeme sa preto pohybovať v prvých storočiach Rímskej ríše, ktorej bohatstvo a moc vymenila cirkev za Božie požehnania a ochranu.

„A siedmi anjeli, ktorí mali sedem trúb, pripravili sa, aby trúbili. A prvý anjel zatrúbil, a nastalo krupobitie a oheň, čo bolo smiešané s krvou, a bolo to hodené na zem, a bola spálená tretina zeme, i tretina stromov zhorela, i všetka zelená tráva bola spálená.” (Zj 8,6-7)

Prečo vraví proroctvo o 1/3 zeme? Pretože vládu nad Rímskou ríšou po smrti Konštantína Veľkého dostali jeho traja synovia: Konštantín II., Constans, Constantius. Neskôr v boji o nadvládu Konštantín II. prehráva a Rímska ríša sa rozdeľuje medzi zostávajúcich dvoch bratov na východorímsku a západorímsku časť. Každé z trúbení bude teda zasahovať len nejakú časť z pôvodnej rímskej ríše.

1. Trúbenie

Prvé trúbenie predstavuje vojenské výpady Gótov, na čele s Alarichom, ktorým sa podarilo v r. 410 dobyť pyšné mesto Rím. Plienenie trvalo tri dni a tri noci, počas ktorého boli ulice plné mŕtvych tiel. Mesto bolo vyrabované a dcéra cisára Theodosia I. bola odvedená ako vojenská trofej do zajatia, kde sa musela vydať za gótskeho veliteľa.

Proroctvo prvé trúbenie spája s ohňom a ľadom, čo sú symboly Božieho súdu:

„A Hospodin dá počuť velebnosť svojho hlasu a ukáže spustenie svojho ramena s búrlivosťou hnevu a s plameňom zožierajúceho ohňa, s rozmetávajúcim víchrom, prívalom a ľadom.” (Iz 30,30)

Ľad v podobe krupobitia je výstižnou charakteristikou chladného podnebia južného Švajčiarska, z ktorého Góti pochádzajú. Oheň vystihuje pustošenie a plienenie bohatých talianskych miest, ktoré nastáva po ich prekročení Álp.

„A druhý anjel zatrúbil, a niečo jako veľiký vrch, horiaci ohňom, bolo hodené do mora. A tretina mora sa obrátila na krv a zomrela tretina tvorov, ktoré sú v mori, ktoré majú dušu, i tretina lodí bola zkažená.” (Zj 8,8-9)

2. Trúbenie

V druhom trúbení sa stretávame s vojenskými výbojmi Vandalov s Geiserichom. Proroctvo opisuje ich ničivú silu na mori v podobe horiaceho vrchu hodeného do mora. Pozrime sa preto na niekoľko historických faktov:

- r. 439 – Geiserich po dobytí Kartága získal veľkú vojenskú flotilu kotviacu v jeho prístave. Tým nadobudol najmocnejšiu námornú silu v Stredomorí, vďaka ktorej získava Sicíliu, Korsiku, Sardíniu...

- r. 455 – poráža Rím a nastáva plienenie, ktoré trvá 14 dní. Na prosbu rímskeho biskupa Leva I. sú obyvatelia Ríma ušetrení. Historici pripisujú vandalom zbesilé plienenie, kvôli ktorému sa meno tohoto kmeňa stalo synonymom pre ničenie a bezdôvodné pustošenie.

- r. 468 – Geiserich poráža rímsku námornú flotilu. Vysliela dve podpálené lode do jej radov, ktoré spôsobia požiar a chaos v armáde.

„A tretí anjel zatrúbil, a padla s neba veľiká hviezda, horiaca jako fakľa, a padla na tretinu riek i na pramene vôd. A meno hviezdy je Palina, a tretina vôd sa obrátila na palinu, a mnoho ľudí zomrelo od vôd, lebo byly zhorkly.” (Zj 8,10-11)

3. Trúbenie

Toto trúbenie sa napĺňa príchodom Húnov, ktorých vedie Attila. Húni využívali na presun toky riek ako Dunaj, Reina a pod., čím prichádza k naplneniu proroctva, kde 3. trúbenie zasahuje rieky.

Čo predstavuje symbol padajúcej hviezdy?

1. Démonské pozadie/inšpiráciu

„Nikto nechápal lepšie ako Atila, že Božie vnuknutie riadi jeho meč, a že kozmické sily ho pozdvihli nad národy...Atila sa nevyhýbal veštom. On, ktorý bol pánom takého národa, bol zajatcom povier. Atilu tiež obklopovali kňazi...Atila neurobil ani krok bez toho, aby si nedal vyveštiť“¹

2. Atilov život, úspechy a ambície najlepšie vystihuje padajúca hviezda, ktorá na chvíľu zažiarila ale za okamih zhasne.

„Hunský kráľ Attila žil príliš krátko, aby dokázal upevniť vlastnú ríšu, avšak dost' dlho na to, aby nezvratne zmenil beh dejín. Nikto ho nepovažoval za skvelého vojvodu, tobôž nie za vzor alebo hrdinu. Nikto mu nedal prívlastok Veľký, hoci ním nepochybne bol. Namiesto toho mu prischla nelichotivá prezývka Bič Boží, ktorá ešte znásobila strach, ktorý šírila.“²

„A štvrtý anjel zatrúbil, a uderená bola tretina slnca i tretina mesiaca i tretina hviezd, aby sa zatmila ich tretina, a deň aby nesvietil svoju tretinu a noc podobne.” (Zj 8,12)

4. Trúbenie

Posledné štvrté trúbenie ôsmej kapitoly sa napĺňa v činoch Herulov, východogermánskeho kmeňa s kráľom Odoakarom. Ten zosadil posledného západorímskeho cisára Romula Augusta v r. 476, čím došlo k zániku západorímskej ríše. Práve jej zánik symbolizuje pohasnutie jasou nebeských telies, ktoré sú zodpovedné za život a existenciu.

„Keď Vandali, Aláni a Švábi (hnaní Hunmi, ktorí postupovali zo stepí južného Ruska) spolu so západnými Gótmí, Alemánmi, Burgund'anmi a Frankmi zaplavili ríšu, rozbili rímsky štát a rímske parvo a zničili tiež vysoko rozvinutú infraštruktúru, štátne budovy, cestnú sieť, mosty a akvadukty. Bol to neslýchaný hospodársky, sociálny a kultúrny úpadok spojený s vyľudnením miest. Bol to úpadok, ktorý sa dal do určitej miery zvrátiť až po niekoľkých storočiach. Rím, veľkomesto, ktoré malo niekedy vyše milión obyvateľov, napokon upadlo na úroveň provinčného mesta s dvadsiatimi tisícami obyvateľov.“³

¹ Attila és hunayi, Németh Gyulla

² Sťahovanie národov (454 - 568). Ostrogóti, Gepidi, Longobardi a Slovania, Peter Bystrický

³ Katolícka Cirkev, Stručné dejiny, Hans Kung,